

Рэпартаж

Цана нашага спакою

Карэспандэнт «Звяды» пазнаёмілася з заўсёднікамі «пажыўных месцаў» сталіцы

З Цэнтральнага РУУС Мінска мне патэлефанавалі ў апошні рабочы дзень тыдня і запрасілі ў рэйд. Увечары таго ж дня. На тым канцы проваду растлумачылі — звычайная работа міліцыі. Рэйд праводзіцца супрацоўнікамі аддзела аховы правапарадку і прафілактыкі міліцыі грамадскай бяспекі Цэнтральнага РУУС Мінска сумесна з АМАП Галоўнага ўпраўлення ўнутраных спраў Мінгарвыканкама. Адпрацоўваюцца кватэры з рэпутацыяй «прытон». Яны стаяць на ўліку ў РУУС. На жыхароў і гасцей адпаведных кватэр часта выклікаюць міліцыю суседзі з-за п'янак і лаянак. Такія месцы ёсць ва ўсіх раёнах горада, наш маршрут праходзіў па Цэнтральным, дарэчы, не самым крымінагенным раёне сталіцы.

Залежныя, але не абавязаныя

Вязджаем а пятай гадзіне вечара на службовым аўтамабілі АМАП. Са мной разам участковы інспектар міліцыі Цэнтральнага РУУС Мінска, старшы лейтэнант Вячаслаў КРЫВАШЭІН і часова выконваючы абавязкі старшага інспектара ўпраўлення правапарадку і прафілактыкі ГУУС Мінгарвыканкама маёр Сяргей МЯДЗЮХА. Таксама нас суправаджаюць некалькі байцоў АМАПа.

У першай кватэры па вуліцы Арлоўскай, якую мы наведваем, нікога дома няма. Суседзі раскажваюць, што там жывуць дзве жанчыны. У дакументах міліцыянераў кватэра пазначана як прытон, але дзверы выглядаюць прыстойна, таму я выказваю сумненне. Стражы правапарадку паціскаюць плячыма і тэлефануюць у аддзел: магчыма, кватэру можна зняць з назірання? Так робяць, калі на жыхароў на працягу некалькіх месяцаў няма скаргаў ад суседзяў. Але цуду не здараецца. Дзяўчаты, што там жывуць, любяць «пагудзец», з-за іх паранейшама часта выклікаюць міліцыю.

— Давайце пройдземся на іншы адрас пешшу, — прапануе старшы лейтэнант Крывашэін.

Усе згодныя. Ідзем. Дзьме вецер, і ў твар бялюча ўпываецца ледзяная крышанка. Уцягваем шыі ў каўняры. Усе, акрамя супрацоўнікаў АМАПа. Яны энергічны, шырокім крокам ідуць ва ўказаным напрамку. Наша мэта — прытон наркаманаў. Па інфармацыі, якой валодае міліцыя, там пражывалі брат з сястрой — дарослыя дзеці гаспадыні, зараз жыве толькі сястра, брат пазбаўлены волі. Маці з'ехала ў Кіеў, а кватэра ператварылася ў прытулак для залежных і судзімых.

— Адкрывайце, міліцыя! — гучна крычыць амапавец.

Па той бок дзвярэй разрываецца ад брэху сабака. Адкрывае высокая хударлявая жанчына, непрычасаная і заспаная.

— Вітаю, а што здарылася? — заклапочана пытаецца яна.

— Забярыце сабаку, праверка, — тлумачыць міліцыя.

Пераступваю парог кватэры і адчуваю пах тытунёва-

цей. У прытонах збіраюцца не толькі залежныя ад алкаголю і наркатыкаў людзі, але і судзімыя, і нават тыя, што знаходзяцца ў вышуку за розныя правапарушэнні.

У наступнай кватэры таксама ціха. Няма кампаніі, толькі Слава, які таксама нядаўна вызваліўся з турмы. Калі ён выпівае, яго выганяе жонка. З дакументамі ў мужчыны ўсё ў парадку, мы сыходзім.

Аксана, яна ж Іна...

Рушым далей па вуліцы да дома, дзе, згодна з дакументамі, пражывае пажылая жанчына. У яе звычайна збіраецца «старая гвардыя» — залежныя, якім за 50 гадоў. Прыходзяць сябры пасля атрымання пенсіі. Амаль тыдзень у кватэры доўжыцца застолле, сваркі і бойкі...

Звонім у дамафон. Ніхто не адказвае. Кватэра знаходзіцца на першым паверсе, і мае спадарожнікі заўважаюць у вокнах сілуэт чалавека. Пад'езд адкрываюць суседзі. Дзверы патрэнай нам кватэры адчыняе пажылы мужчына. Ён спакойны, раскажвае, што гаспадыня памерла некалькі тыдняў таму, а ён сваяк новай гаспадыні: дамовіліся, што зробіць рамонт. Жыве адзін. Раману 61 год, ён не хавае прозвішча і схвотна адказвае на пытанні міліцыянераў, пакуль супрацоўнікі АМАПа аглядаюць кватэру.

Раптам я чую гучны смех. «Выходзь давай! Чаго сядзіш, хутчэй!» — у адказ з шафы вылазіць... маладая жанчына. Яна спалохана ціснецца ў вугал калідора і ўся дрыжыць. Пытанні сыплюцца гарохам: адкуль? Навошта? Чаму? Год нараджэння? Рэгістрацыя? Работа?... Аксана адказвае дрыжачым голасам, ледзьве не плача.

Мне жанчына раскажвае, што вельмі спужалася, калі сталі грукаць у вокны. Падумала, што па яе прыйшоў сужыцель, з якім яна пабілася. І што нічога лепей не прыдумала, як схавацца ў шафе. Расказала, што сама з Пінска. У Мінск прыехала шукаць работу,

а дзіця пакінула на былога мужа. Прыйшла ў гэту кватэру да сяброўкі, якая хутка па яе прыйдзе. Яе аповед прыпыняюць пытанні. Зноў і зноў пра адно і тое ж. Мне становіцца шкада Аксану. Хочацца неяк ёй дапамагчы. Але... У Аксану няма дакументаў. Правярыць яе словы на месцы немагчыма. Трэба ехаць у грамадскі пункт аховы правапарадку.

У «аўтазаку» допыт Аксану працягваецца. Зноў і зноў ёй задаюць адны і тыя ж пытанні. Мне здаецца, што толькі старшы лейтэнант Крывашэін шкадуе жанчыну. Ён маўкліва назірае, а потым супакойвае

Аксана... А можа, Іна?

тым, што зараз усё правяраць і яе адпусцяць. Мне міліцыянер ціха тлумачыць, што здараецца, «такія людзі» выкарыстоўваюць чужое імя і прозвішча, каб пазбегнуць адказнасці за сваё правапарушэнне.

Я гляджу на жанчыну, якая адзінока і скурчана сядзіць на лаўцы аўтамабіля. З кожным пытаннем яна робіцца больш замкнёнай, стараецца адказаць каротка. «Каб не раздражняць тых, хто пытаецца», — думаю я.

Але ў «апорным пункце» нечакана высявятляецца, што жанчына пабытала свой год нараджэння, не можа назваць імя свайго былога мужа... Нарэшце яна згаджаецца напісаць сапраўднае імя ў нататніку, які ёй дае лейтэнант Крывашэін. Аксана аказваецца... Інай. Гэту інфармацыю адразу правяраюць. Я са здзіўленнем заўважаю, што жанчына больш не дрыжыць, трымаецца развязна, адказвае нахабна... Іна знаходзіцца ў вышуку Брэсцкім РАУС.

А Камбат сапраўдны?

Мяне такія метамарфозы вельмі ўражваюць і расчароўваюць. Чамусьці вельмі захацелася дадому. Дзе чыста, цёпла і ўсё зразумела.

— Чаму рэйд у пятніцу? — пытаюся ў старшага інспектара.

— Гэта невыпадкова, — тлумачыць маёр Мядзюха. — Пасля нашага наведвання праблемных кватэр іх насельнікі некаторы час паводзяць сябе ціха і не турбуюць суседзяў. Людзям жа хочацца пасля работы адпачыць на выхадных. Вось зараз едзем у прыватны сектар да Камбата. Ён нам раскажваў, што раней служыў у Афганістане, ці праўда гэта — не ведаю. Зараз яго частка дома лічыцца прытонам. Нядаўна яго госці пасварыліся паміж сабой, адзін другога ў п'янай бойцы моцна збіў. Выцягнулі чалавека ў непрытомным стане на вуліцу і кінулі. Уяўляеце сабе: прыватны сектар, а сярод вуліцы мужчына, заліты крывёю, ляжыць. Калі людзі выклікалі міліцыю, то віноўніка доўга шукаць не прыйшлося. Дом гэты ўжо даўно здабыў сабе нядобрую славу...

Уваходзіць у дом Камбата не проста непрыемна, а ўжо страшна. У сенцах са сцяны тырчаць іржавыя трубы, з іх капае вада. Здаецца, столь вась-вась абваліцца. І тыя самыя смурод, смецце, бруд... Першы мой імпульс — выйсці з небяспечнага месца і атрэсіць сябе... Тапчуся ў сенцах — не хачу ісці далей. Чуюцца крыкі. Пераадоўваю агіду і заходжу ў пакой. На старой канапе сядзіць Камбат — невялікі стары чалавек. Справа ад яго маладзейшы мужчына спрачаецца з міліцыянерамі, не хоча называць сваё прозвішча і лаецца... Пакойчык здаецца маленькім, магчыма ад тытунёвага дыму... Я не магу ўдыхнуць, не вытрымліваю і хутка сыходжу на вуліцу, далей за брамку...

Тут ціха. Гляджу на снег у святле ліхтара. Але і тут мяне наганяюць лаянка, мітусня — цягнуць госця Камбата ў «аўтазак». Падыходжу да лейтэнанта Крывашэіна, каб сказаць, што больш нікуды не паеду. Мяне прапануюць падвесці да прыпынку аўтобуса. Хвіліны ў «аўтазаку» падаюцца невыноснымі. Новы пасажыр няспынна спрачаецца і крычыць, Іна панура глядзіць у адну кропку...

Кроку дадому, і мне раптам становіцца радасна. Ад таго, што чакаюць муж і дзеці, і мы зараз разам будзем піць гарбату, а потым чытаць казкі і жадаць аднаму добрай ночы. Цяпер добра ведаю, што стаіць за сухім паведамленнем МУС: «Святы ў Беларусі прайшлі спакойна, грубых правапарушэнняў грамадскага парадку не было», і якім чынам дасягаюцца спакойныя выхадныя.

Наталля ТАЛІВІНСКАЯ.
P. S. Пасля мне паведамілі, што падчас рэйду былі затрыманыя 20 грамадзян і яшчэ правяраны 22 раней судзімыя асобы, якія стаяць на прафілактычным ўліку ў міліцыі.

ЗАРАБЛЯЛІ ПА-ЧОРНАМУ

Пракуратура Магілёўскай вобласці накіравала ў суд крымінальныя справы ў адносінах да двух магіляўчан, якія абвінавчваюцца ў незаконнай прадпрымальніцкай дзейнасці.

Адзін з іх, па версіі следства, здзяйсняў незаконныя аперацыі з грашовымі сродкамі, займаўся падробкай дакументаў і аказваў садзейнічанне іншым фірмам ва ўхіленні ад выдаткаў дзяржаўнага падаткаў, а другі — кіраўнік прыватнага прадпрыемства — сканоміў на падатках буйную суму грошай.

— Следства ўстанавіла, што першы з абвінавчаных займаўся афармленнем фіктыўных таварасуправядальных дакументаў, выкарыстоўваючы рэквізіты і разліковыя рахункі трох падкантрольных яму прыватных структур, зарэгістраваных на тэрыторыі Гомельскай вобласці, — растлумачыла старшы пракурор аддзела пракуратуры Магілёўскай вобласці **Марына ЦІТОВА**. — За свае паслугі ён атрымліваў працэнты ад здзелак. А яго кліенты, каб легалізаваць набытыя за наяўны разлік тавары, змяшчалі ў бухгалтарскія дакументы хлуслівыя звесткі для зніжэння падатковай базы.

Аналіз разліковых рахункаў прыватных прадпрыемстваў дазволіў устанавіць усе суб'екты гаспадарання, кіраўнікі якіх ухіляліся ад выплаты падаткаў у буйным і асабліва буйным памерах, а таксама асоб, якія займаліся незаконнай прадпрымальніцкай дзейнасцю. У дачыненні да васьмі чалавек судамі Магілёўскай вобласці разгледжаны крымінальныя справы.

Нанесеная дзяржаве шкода ў выніку злачыннай дзейнасці абвінавчаных складала 1 541 600 рублёў. У ходзе следства абвінавчанымі і асуджанымі раней асобамі было кампенсавана 1 098 737 рублёў.

Нэллі ЗІГУЛЯ.

ПАПАЛІСЯ НА ХАБАРЫ

Галоўным упраўленнем па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю і карупцыяй Міністэрства ўнутраных спраў у Мінску затрыманы службовыя асобы ААТ «Беларуськалій».

Як паведамілі ў МУС, у хабарніцтве падазраюцца начальнік аддзела кіравання інвестыцыямі і суправаджэння будаўніцтва, а таксама намеснік генеральнага дырэктара па будаўніцтве. Апошні затрыманы з доказамі злачынства пры атрыманні ад кіраўніка адной з камерцыйных структур грашовай сумы ў памеры 10 тысяч долараў ЗША за вырашэнне пытанняў, якія ўваходзілі ў яго кампетэнцыю.

У адносінах да вышэйназваных службовых асоб распачаты крымінальныя справы па ч. 2 арт. 430 КК Рэспублікі Беларусь. У адносінах да хабарадавальніка заведзена крымінальная справа па ч. 2 арт. 431 КК. Зараз усе ўдзельнікі карупцыйнай «здзелкі» заключаны пад варту.

Сяргей КУЛАКОЎ.

У гасцях у Камбата.